

тет на ВТУ, а от 1998 до 2000 г. е директор на Летния семинар за чуждестранни българисти и слависти във Велико Търново.

От 2000 до 2004 г. е лектор по български език и литература в Комратския университет, Република Молдова, където изпълнява длъжността и на ръководител на Катедрата по българска филология. По същото време чете лекции и в Педагогическия университет „Йон Крянга” в Кишинев, както и в Славянския университет в Киев. От есента на 2010 г. отново е лектор в чужбина – в Крайова, Румъния.

Автор е на над 200 публикации – учебници и учебни помагала, речници, монографии, студии и статии.

През ноември 2011 г. е избран за професор във Великотърновския университет.

На 21.11.2011 г. на **Сава Йорданов Василев** е присъдено научното звание „професор”. Роден е на 18.01.1957 г. в гр. Каварна. От 1960 г. живее и учи в гр. Варна. Завършва Великотърновския университет, специалност „Българска филология” (1982). От 1989 г. е редовен преподавател в катедра „Българска литература”. Води упражнения по „Българска литература след Първата световна война”, „Историческа поетика” и др. В момента чете лекции по „Българска литература между двете световни войни”, „Българска литература след Втората световна война”, „Образи на културата в медиите”, „Насоки и търсения на повествователните форми”, „Българската литература и европейският културен контекст” и др. Води дисциплините „Кино и литература”, „Литературни кръгове и издания”, „Литературно-критическа митология” и др. в магистърския курс „Литература и култура”. Чел е лекции във филиалите на ВТУ в Пле-

вен и Враца, в университета „Ив. Франко” в гр. Лвов. Води лекторски курс по „Съвременна българска литература” в Университета „Ас. Златаров”, гр. Бургас. Научен ръководител на докторанти, един от които е защитил успешно докторската си дисертация. След придобиването на научното звание „доцент” през 2003 г. публикува в специализирани издания 68 статии и студии (литературоведски и културологични текстове), а общият брой на издадените текстове за 2003–2011 г. е над 220.

Научните му интереси са свързани с новата и най-новата българска литература, както и с историческата поетика и литературата и културата на други периоди. Есеист и публицист. Автор на четири белетристични книги. Носител на национални награди за белетристика и литературна критика. Създател и водещ редактор на поредицата „Литературни кръгове и издания”. Главен редактор на Алманах за литература, наука и изкуства „Света гора”. Председател на Националното общество за литература и изкуства „Формула 6”. Създател и главен редактор на студентския алманах за литература и философия „Пир” (1994–2002). Автор е на 12 самостоятелни книги, съавтор в още три други издания. Публикува в няколко поредици за учебна и учебно-помощна литература.

В конкурса за професор участва с 4 книги: „Разсъбличането на метафорите. Личности, творби и сюжети в българската литература на XX век” (2007), „Варвело. Литературният фронт. Евангелие от Лазар, книга за явяване” (2011), „Арбанашките махали на литературата, книга за сприказване” (2011) и „Непокорният Лука. Разкази и пиеси” (2011).

През 2000 г. защитава докторска дисертация на тема „Литературният мит Владимир Василев”. Доцент от 2003 г.

